

СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРСОНАЛІЗОВАНОГО НАРАТИВУ В ДИСКУРСІ ПОЛІТИЧНОГО ЛІДЕРСТВА РЕСПУБЛІКАНЦІВ

Козлова Вікторія Вікторівна,

кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри англійської філології та лінгводидактики
Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка
ORCID ID: 0000-0001-6882-2738
Researcher ID: GSM-7330-2022
Scopus Author ID: 58486441000

Чорна Влада Сергіївна,

студентка факультету іноземної та слов'янської філології
Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка
ORCID ID: 0009-0003-0509-5600

У статті досліджуються стилістичні особливості персоналізованого наративу в дискурсі політичного лідерства республіканців на Національній конвенції 2024. Особливу увагу приділено розгляду понять наративу та наративної риторики в контексті дискурсивних досліджень. Наративна риторика осмислюється як формування переконань і емоційних реакцій через залучення оповідей як інструменту впливу. Персоналізовані наративи, що функціонують у дискурсі політичного лідерства республіканців, базуються на особистих історіях та досвіді, що забезпечує переконливість та автентичність основних меседжів. За результатами дослідницьких розвідок виділено два типи персоналізованого наративу республіканських лідерів: наратив втілення американської мрії (Джей Ді Венса) та наратив протистояння загрозам (Дональда Трампа) і схарактеризовано емоційний тон, спрямованість на аудиторію, теми наративу. Здійснено аналіз стилістичних виразних засобів і прийомів втілення персоналізованого наративу в дискурсі політичного лідерства республіканців, з акцентом на функціональний аспект. Установлено теми наративу втілення американської мрії: захист традиційних цінностей, подолання труднощів завдяки підтримці важливої людини, сприяння патріотизму гаслом «Зробимо Америку сильною знову», популізм та антиелітизм, економічний націоналізм; та теми наративу протистояння загрозам: зіткнення з небезпекою, фізичним стражданням та пораненням, ціннісний вибір, що виявилися суголосними з тематичними домінантами республіканської риторики. Лінгвостилістичний аналіз показав, що репрезентація персоналізованих наративів втілення американської мрії та протистояння загрозам забезпечується стилістичними синтаксичними виразними засобами: тавтологія, повторення; стилістичними семасіологічними виразними засобами: метафора, епітет, метонімія, синекдоха, іронія, гіпербола; стилістичними синтаксичними прийомами: анафора, паралелізм; стилістичними семасіологічними прийомами: антитеза, алюзія. Схарактеризовані функціональні особливості досліджуваних наративів.

Ключові слова: дискурс політичного лідерства республіканців, персоналізований наратив, теми наративу, наративна риторика, функції персоналізованого наративу, стилістичні виразні засоби, стилістичні прийоми.

Kozlova Viktoriia, Chorna Vlada. Stylistic means of the personalized narrative in the discourse of Republican political leadership

The article focuses on the stylistic means of personalized narrative in the discourse of Republican political leadership at the 2024 National Convention. Particular attention is paid to the concepts of narrative and narrative rhetoric in the context of discourse studies. Narrative rhetoric is viewed as the formation of beliefs and emotional reactions through the narrative's use as an instrument of influence. The personalized narratives that function in the discourse of Republican political leadership are based on personal stories and experiences, which ensures the persuasiveness and authenticity of the main messages. Based on the results of the research, two types of personalized narratives of Republican leaders are identified: the narrative of the American dream (J.D. Vance) and the narrative of confronting threats (Donald Trump). The emotional tone, audience focus, and narrative themes are characterized. The article analyses the stylistic expressive means and devices of representation of a personalized narrative in the discourse of Republican political leadership, with an emphasis on the functional aspect. The author identifies the themes of the narrative of the American dream: defense of traditional values, overcoming difficulties through the support of an important person, promotion of patriotism with the slogan "Make America Great Again", populism and anti-elitism, economic nationalism; and the themes of the narrative of confronting threats: facing danger, physical suffering and injury, value choices, which turned out to be in line with the thematic dominants of Republican rhetoric. The linguistic and stylistic analysis has revealed that the representation of personalized narratives of the American dream and confronting threats is provided by stylistic syntactic expressive means: tautology, repetition; stylistic semasiological expressive means: metaphor, epithet, metonymy, synecdoche, irony, hyperbole; stylistic syntactic devices: anaphora, parallelism; semasiological devices: antithesis, allusion. The functional properties of the studied narratives are distinguished and characterized.

Key words: discourse of Republican political leadership, personalized narrative, narrative themes, narrative rhetoric, functions of personalized narrative, stylistic expressive means, stylistic devices.

Вступ. Сучасний політичний дискурс США характеризується застосуванням риторичних прийомів, що відіграють ключову роль у процесі формування іміджу політичних лідерів та впливають на сприйняття електоратом політичних програм. Англomовний дискурс політичного лідерства – це складна система мовних і соціальних практик, що включає в себе способи комунікації, ідеологічні погляди та взаємодію між учасниками [1, с. 64]. Для дискурсу політичного лідерства республіканців США характерне активне використання особистих історій (нарративів), спрямованих на налагодження емоційного контакту з виборцями, культивування почуття єдності та підтримку партійної ідеології.

Дослідниця Р. Хьойсман визначає нарратив як спосіб структурування та презентації життєвого досвіду [2]. За В. Лабовим, нарратив є одним із методів повторення минулого досвіду шляхом зіставлення словесної послідовності речень із послідовністю подій, які справді відбулися [3, с. 359]. Нарративи передбачають простоту та ясність, а отже переконують у своїй суті [4]. Спільнота може існувати лише через усну (публічну) вербалізацію, оскільки сприйняття інформації на слух дозволяє глибше занурюватися в середовище [5]. Компонентами нарративу є теза, орієнтація, послідовність ідей, оцінка, підсумок та повернення оратора у реальність [6]. Оратори інтерпретують досвід у контексті власного світу, щоб продемонструвати іншим, яким насправді має бути світ [7, с. 1]. Тобто, через нарративи вони створюють так званий «місток» між собою та аудиторією. Такі нарративи стають важливим інструментом впливу в політичній комунікації, що дозволяє політикам мобілізувати виборців, підсилюючи свої позиції на політичній арені. У межах дискурсивних досліджень активно розробляються проблеми структурування нарративів (S. Polletta [8], R. Franzosi [9], R. Varoni [10]), вивчаються когнітивні механізми, що лежать в основі створення та сприйняття нарративів (D. Herman [11], Г. В. Лещенко [12]), аналізуються нарративні стратегії (С. Г. Шурма [13], В. О. Ніколаєнко [14]). Втім, попри наявний інтерес до структурних, семантичних та прагматичних аспектів нарративів, їх стилістичні особливості залишаються поза увагою сучасних дискурсивних студій, що і зумовлює актуальність нашого дослідження. Назрілим є комплексний аналіз лінгвостилістичних засобів репрезентації персоналізованих нарративів в англomовному дискурсі політичного лідерства республіканців під час виборчої кампанії 2024 року.

Матеріали та методи. Матеріалом дослідження слугували промови республіканських лідерів (кандидата в президенти Дональда Трампа та кандидата у віце-президенти Джей Ді Венса), обрані методом суцільної вибірки з виступів на Національній конвенції (з'їзді) Республіканської партії, яка проходила у м. Мілвокі (штат Вісконсін) з 15 до 18 липня 2024 р. Об'єктом дослідження є персоналізовані нарративи, що функціонують у дискурсі політичного лідерства республіканців. Предметом дослідження є стилістичні виразні засоби і прийоми втілення персоналізованого нарративу в дискурсі політичного лідерства республікан-

ців, з акцентом на функціональний потенціал. Методи дослідження включають метод словникових дефініцій, що застосовувався для визначення понять, які характеризують досліджуване явище; описово-аналітичний метод, що забезпечив критичне вивчення науково-теоретичних джерел із проблематики дослідження; контент-аналіз, що дозволив виявити ключові теми, тон, та мовні засоби, які використовуються для продукування нарративу; метод лінгвостилістичного аналізу, що послугував для з'ясування стилістичних виразних засобів і прийомів втілення персоналізованого нарративу в дискурсі політичного лідерства республіканців; дослідницькі прийоми лінгвістичного спостереження, класифікації та систематизації даних.

Результати. Нарративну риторичку розглядаємо як застосування оповідей з метою впливу на аудиторію задля формування переконань і емоційних реакцій. Нарративна риторика дискурсу політичного лідерства є потужним інструментом просування ключових тематичних домінант республіканців: 1) Безпека та захист країни; 2) Популізм та антиелітизм; 3) Підтримка консервативних цінностей; 4) Економічний націоналізм; 5) Захист особистих свобод; 6) Зовнішня політика «Америка понад усе»; 7) Підтримка американського патріотизму гаслом «Зробимо Америку сильною знову». Ефективна форма представлення нарративу створює відчуття нормальності та правдоподібності. Через причинно-наслідкові зв'язки між подіями, представленими в оповіді, формується відчуття структурованості, що робить промови логічними та реалістичними [15]. Американська соціологиня М. Соммерс, виокремлює чотири види нарративу: персоналізовані (особисті історії); публічні (соціальні історії); менарративи (історії створені в різних просторово-часових межах); концептуальні (спеціалізовані історії, створені для опису об'єкта вивчення дослідниками) [16].

Персоналізовані нарративи мають рефлексивний характер, сприяючи особистісному зростанню та самодослідженню. Вирішальним елементом є емоційний зв'язок з аудиторією, оскільки увага акцентується на внутрішньому розвитку оповідача, який ділиться власним досвідом. Саморефлексія є відправною точкою, що веде оратора до ключових моментів життя, які глибоко вкорінені в його пам'яті. Сила персональних нарративів полягає у здатності передавати особисті істини та процеси трансформації. Цілеспрямоване використання персоналізованих нарративів у промовах політичних лідерів активізує аудиторію, стимулює формування нової адженди та інтегрує слухачів у спільний досвід. Вибір стилістичних засобів і прийомів має визначальне значення для реалізації нарративів у дискурсі політичного лідерства оскільки вони сприяють формуванню ідеалізованого образу лідера, посилюють вплив на аудиторію та підтримують основні меседжі. Вивчення персоналізованих нарративів у роботі передбачає врахування наступних ознак: тип нарративу та його тон, спрямованість на аудиторію, теми нарративу, стилістичні виразні засоби й прийоми.

За результатами аналізу промов кандидата у віце-президенти Джей Ді Венса та кандидата в пре-

зиденти Дональда Трампа було виокремлено два типи персоналізованих наративів: наратив втілення американської мрії (особистої історії успіху) та наратив протистояння зарозам.

Для Джей Ді Венса притаманним виявилось використання персоналізованих наративів втілення американської мрії (особистої історії успіху). Оскільки ці наративи націлені на аудиторію представлену робітничим класом (білі виборці з промислових районах США), мовець встановлює з ними довіру через позиціонування своєї близькості, використовує співчутливий тон, надсилаючи меседжі про розуміння проблеми звичайних американців.

Захист американських традиційних цінностей (чесність *spoke their minds*, працелюбність *built with their hands*, релігійність та духовність *loved their God*, пріоритет родини *loved their family*, підтримки місцевої спільноти *their community* патріотизм *their country*) формують основну тематику наративу, підкреслюючи значущість моральних та етичних принципів, що є важливою частиною американської національної ідентичності: *"I grew up in Middletown, Ohio, a small town where people spoke their minds, built with their hands, and loved their God, their family, their community and their country with their whole hearts"* [17]. Мовець формує образ типової американської спільноти, апелюючи до глибоко вкорінених традиційних цінностей, що слугують основою його персоналізованого наративу. Епітет, яким схарактеризовано місто Мідлтаун, не лише підвищує рівень довіри з боку аудиторії, а й позиціонує мовця як «свого» в межах дихотомії «свій-чужий»; використання фонетичного стилістичного прийому алітерації у паралельних синтаксичних конструкціях *their God, their family, their community, their country with their whole hearts* надає висловлюванню ритмічності, створює логічність сприйняття, посилюючи цінності відданості своїй країні. Метонімія *loved their God* імплікує релігійність і духовність, акцентуючи глибокий зв'язок із моральними цінностями, а тавтологія *with their whole hearts* додає емоційної глибини, акцентуючи щирість громади. Використання стилістично нейтральної лексики забезпечує зрозумілість висловлювань для пересічного виборця, сприяючи побудові відвертого та близького електорату образу лідера.

Наступна тема персоналізованого наративу зосереджена на **подоланні труднощів завдяки підтримці важливої людини**: *"Now, I was lucky. Despite the closing factories and the growing addiction in towns like mine, in my life, I had a guardian angel by my side. She was an old woman who could barely walk but she was tough as nails"* [17]. Протиставлення, що представлено словосполученнями з прикметниками негативної оцінної семантики *closing factories* та *growing addiction*, та висловлювання позитивної оцінної семантики *I was lucky* формує відчуття напруги між соціальними випробуваннями та особистим успіхом. Словосполучення *towns like mine* символізує соціальні верстви, які мають подібні економічні та соціальні складнощі. Метафора *a guardian angel* уособлює наставництво та захист, а епі-

тет *an old woman* номінує суб'єкт захисту як реальну людину, що супроводжувала оповідача під час труднощів. Порівняння *tough as nails* базується на зіставленні позитивних особистих якостей жінки з фізичними характеристиками цвяхів, гіперболізуючи міцність для акцентування її виняткової стійкості. Антитеза *barely walk – tough as nails* демонструє контраст між фізичною слабкістю та емоційною силою. Персоналізовані наративи з тематикою американських традиційних цінностей та подолання труднощів завдяки підтримці важливої людини реалізують функцію створення емоційного зв'язку з аудиторією.

У персональних наративах Джей Ді Венса розкривається **тематика сприяння патріотизму гаслом «Зробимо Америку сильною знову»**. Зокрема в історичному ракурсі соціального наративу терористичної атаки 11 вересня 2001 року політик акцентує власний вибір вступити до морської піхоти США як реакцію на патріотичний підйом: *"After 9/11, I did what thousands of other young men my age did in that time of soaring patriotism and love of country: I enlisted in the United States Marines"* [17]. Алюзія на події «9/11», коли «Аль-Каїда» здійснила терористичні атаки на США, що призвели до загибелі майже 3000 людей є маркером інтертекстуального посилання, яке покликане створити емоційний зв'язок з аудиторією, що переживала ці події. Гасло «Зробимо Америку сильною знову!» як частина наративної риторики, спонукає до відновлення національної гордості та єдності в умовах кризових ситуацій. Метафора *soaring patriotism* використовується для образного вираження зростання патріотичних почуттів і національної гордості. Гіперболізація, підсилює інтенсивність та масштаб патріотичних переживань, для створення сильного емоційного впливу. Дихотомія «своєї-чужі», *I did what thousands of other young men my age did* дозволяє Венсу конструювати свій образ як частини соціального руху, що підкреслює його єдність з широкими верствами населення, а не з елітарними структурами. Словосполучення *love of country* є тавтологічною, оскільки термін *patriotism* вже включає в себе концепцію любові до країни. За рахунок дублювання семантичного змісту в іншій синтаксичній формі мовець акцентує свої патріотичні почуття, створюючи позитивний емоційний контекст для комунікації з виборцями. Наратив реалізує функцію створення емоційного зв'язку з аудиторією та формування сприятливого іміджу лідера.

У персоналізованих наративах Д Венса репрезентована **тема популізму та антиелітизму**. Він використовує популістську риторіку для підкреслення невдач політичної еліти та формування негативного ставлення до Джо Байдена, фокусуючи увагу на економічних і зовнішньополітичних проблемах, що стали наслідками його рішень: *"When I was in the fourth grade, a career politician by the name of Joe Biden supported NAFTA, a bad trade deal that sent countless good jobs to Mexico. When I was a sophomore in high school, that same career politician named Joe Biden gave China a sweetheart trade deal that destroyed even more good American middle-class*

manufacturing jobs. When I was a senior in high school, that same Joe Biden supported the disastrous invasion of Iraq” [17]. Паралелізм як синтаксичний стилістичний прийом репрезентує критичний розвиток його політичної платформи, у контексті негативного впливу економічного націоналізму попередників. Д. Венс використовує лексичні одиниці з негативною конотацією для дискредитації Джо Байдена та висвітлення його політичних дій у невідомому світі. Синтаксичний виразний засіб повторення імені Байдена та вживання епітету *career politician* експлікують тривалість його політичної кар’єри і дистанцію від життя робітників середнього класу. Венс ілюструє хронологію політичних рішень Байдена, які, на його думку, мали руйнівний вплив на американську економіку, зокрема, через торгові угоди (NAFTA і угода з Китаєм) і зовнішню політику (війна в Іраці). Метафора *destroyed jobs* та гіпербола *countless jobs* підсилюють драматичність наслідків, представляючи їх як катастрофічні. Застосування антитези між політичними діями Байдена та їх наслідками, синекдохи *trade deal* (угода використовується для позначення наслідків), іронії в постійному згадуванні Байдена, а також алюзії до історичних подій, таких як війна в Іраці та NAFTA, слугує для переконання виборців, які відчувають себе обдуреними і покинутими. Це також підкреслює необхідність згуртування проти політичної еліти, яку Венс вважає шкідливою для країни.

Наративи Венса містять когнітивні метафори, що використовуються для посилення критики попереднього політика: *“Joe Biden screwed up, and my community paid the price”* [17]. Метафора *screwed up* створює образ некомпетентності та серйозної помилки, а метафора *paid the price* символізує негативні наслідки, які були понесені спільнотою як результат помилок Байдена. Це створює емоційний ефект. Мовець використовує метафору, анафору, паралелізм для критики міжнародної політики попередника: *“Our country was flooded with cheap Chinese goods, with cheap foreign labor – and in the decades to come, deadly Chinese fentanyl”* [17]. Метафора *flooded* вказує на надмірну присутність іноземних товарів і робочої сили в країні, імплікуючи руйнівні наслідки та навіюючи відчуття терміновості і необхідності змін, в аспекті масштабності проблеми. У цьому наративі виявляється тематична домінанта республіканців – **економічний націоналізм**. Анафоричний повтор в синтаксичних паралельних конструкціях з прийменником *with*, створює ритмічну єдність наративу і підсилює значення кожного іменникового словосполучення, що семантизують негативний вплив на країну, створюючи цілісну картину руйнівних наслідків політики діючого президента.

У своїй промові на національному з’їзді Республіканської партії в Мілвокі Дональд Трамп використовує персоналізований наратив протистояння загрозам, який вибудовується навколо замаху, що трапився напередодні в місті Батлер, штат Пенсильванія. Його мотиви суголосні ключовими тематичними домінантами республіканців: безпека та захист країни, підтримка консервативних цінностей, популізм та антиелітизм. Тон

персоналізованого наративу характеризується високим рівнем емоційної насиченості та драматизму, що відповідає меті – створення ефекту емпатії та емоційної близькості з аудиторією, яка представлена білими виборцями із індустріальних штатів.

Тематикою персоналізованого наративу є **зіткнення з небезпекою, фізичним стражданням та пораненням**, а функцією є створення іміджу лідера й емоційна реакція співчуття та підтримки: *“I heard a loud whizzing sound and felt something hit me really, really hard. On my right ear. And moved my right hand to my ear, brought it down. My hand was covered with blood. Just absolutely blood all over the place”* [18]. Трамп вдається до детального опису події, акцентуючи свої емоційні переживання, щоб залучити аудиторію до своєї розповіді. Він використовує **асиндетон** *on my right ear, brought it down*, що імітує панічну реакцію на ситуацію та створює відчуття негайності. Гіпербола *blood all over the place* підсилює відчуття небезпеки та драматичності. Епітет *loud* передає інтенсивність звуку, додаючи напруженості. Аудиторія відчуває страх та емпатію, оскільки цей сильний емоційний зв’язок залучає її не лише до переживань мовця, але й пробуджує зацікавленість у безпеці лідера. Д. Трамп прагне створити образ лідерської стійкості та мужності, демонструючи, що поранення він отримав у боротьбі за інтереси своїх виборців, підкреслюючи власну жертвовність і відданість, при цьому він гуманізує себе в очах аудиторії, демонструючи вразливість: *“The assassin’s bullet came within a quarter of an inch of taking my life...you’ll never hear it from me a second time, because it’s actually too painful to tell”* [18]. Алюзія *the assassin’s bullet* нагадує про історичні події, коли політичні діячі ставали жертвами насилля, натякаючи на ступінь небезпеки, а метафора *taking my life* підсилює драматичність ситуації, представляючи життя як щось, що можна фізично забрати, таким чином акцентуючи серйозність загрози та створюючи сильний емоційний вплив на аудиторію. Метафора *too painful to tell* експлікує емоційну глибину та важкість досвіду, припускаючи, що подія була настільки травматичною, що її неможливо навіть переказати знову. У персоналізованих наративах Д. Трампа також використовує релігійну символіку для посилення свого авторитету та встановлення вищої мети власного лідерства.

“The most incredible aspect of what took place on that terrible evening...I stand before you in this arena only by the grace of almighty God” [18]. Метафора *the grace of almighty God* ідентифікує його порятунок як частину великого божественного плану, спонукаючи аудиторію до співчуття і захоплення лідером. Потужним стилістичним виразним засобом є повторення *“I’m not supposed to be here tonight. Not supposed to be here”* [18], що забезпечує консолідацію електорату, створюючи відчуття екстраординарних обставин, які його супроводжують, адже його виживання після замаху є чудом. Трамп створює образ себе як особи, що виступає за захист країни та боротьбу з небезпеками, що прямо корелює з республіканською позицією на підтримку сильної національної безпеки. It jlys’ Ще однією темою

персоналізованого нарративу Д. Трампа є **ціннісний вибір**. Мовець використовує синтаксичні та семасіологічні стилістичні засоби і прийоми для посилення емоційного впливу та створення образу жертви і героя:

“They saw me go down. They saw the blood, and thought, actually most did, that I was dead. These are great people at great risk, I tell you... They just, this beautiful crowd, they didn't want to leave me. They knew I was in trouble. They didn't want to leave me” [18]. Анафора забезпечує ритмічний і емоційний ефект. Антитеза репрезентує контраст між моментом падіння і реакцією натовпу, підкреслюючи перехід від небезпеки до підтримки. Синтаксичний паралелізм *They didn't want to leave me* символізує відданість прихильників перед обличчям небезпеки. Опис Трампом реакції натовпу у той день є цілеспрямованим прийомом для демонстрації солідарності серед прихильників. Використання метонімії *blood* символізує серйозність ситуації і загрозу життю, акцентуючи на важливості події. Вживаючи епітети *great people at great risk* та *beautiful crowd*, він підносить їх до героїчного статусу. Це не тільки підвищує бойовий дух аудиторій, а й нагадує про ідентичність групи, яка тримається разом під час кризи. Опис реакції натовпу та відданості його прихильників відображає популістський і антиелітний підхід.

Висновки. Персоналізований нарратив у дискурсі політичного лідерства республіканців на виборах 2024 року представлений двома типами: втілення американської мрії (особиста історія успіху) та протистояння загрозам. Для реалізації нарративу втілення американської мрії Джей Ді Венс використовує широкий спектр різнорівневих стилістичних засобів та прийомів.

Так у межах теми захисту традиційних цінностей залучаються синтаксичний стилістичний прийом паралелізм та семасіологічні виразні засоби: епітети, метонімія, а також синтаксичний виразний засіб тавтологія. Втілення тем подолання труднощів завдяки підтримці важливої людини та сприяння патріотизму гаслом «Зробимо Америку сильною знову» забезпечується набором семасіологічних виразних засобів (метафора, епітет, гіпербола) та прийомів (антитеза, порівняння, алюзія). Тема популізму та антиелітизму (дискредитування попереднього президента) реалізована вибором синтаксичних виразних засобів повторення та прийому паралелізму, та набором семасіологічних виразних засобів (гіпербола, синекдоха, іронія та когнітивні метафори) та прийому алюзії. Тема економічного націоналізму (навіювання відчуття необхідності змін) репрезентована за допомогою метафори, анафори, паралелізму. Персоналізований нарратив втілення американської мрії реалізує функції створення емоційного зв'язку з аудиторією та формування сприятливого іміджу лідера. Дональд Трамп використовує нарратив протистояння загрозам, тематикою якого є зіткнення з небезпекою та ціннісний вибір, а функціями – створення іміджу лідера та емоційна реакція співчуття й підтримки. Для досягнення цілі він використовує асиндетон, семасіологічні виразні засоби (гіперболи, метафори, епітети, метонімію), семасіологічні прийоми (антитеза, алюзія), а синтаксичні прийоми (анафора, паралелізм).

Перспективу подальших досліджень вбачаємо у вивченні прагматичних аспектів реалізації соціальних нарративів у дискурсі політичного лідерства республіканців та демократів в межах виборчих кампаній США.

Література:

1. Dijk T.A. Critical discourse studies: A sociocognitive approach. In R. Wodak and M. Michael (eds), *Methods of critical discourse analysis*, 2nd ed. London; Sage. 2009. P. 62–86.
2. Fulton H., Murphet, J., Huisman R., Dunn A. *Narrative and Media*. Cambridge University Press, 2005. 329 p.
3. Labov W. The transformation of experience in narrative syntax. *Language in the Inner City*. University of Pennsylvania Press, Philadelphia, PA, 1972. P. 354–397.
4. Iversen S. Narratives in Rhetorical Discourse. *Handbook of Narratology*. 2014. Vol. 25. P. 575–587.
5. Crick N. *Rhetorical Public Speaking*. Second Edition. Louisiana State University, 2014. 195 p.
6. Hyvärinen M. Analyzing Narratives and Story-Telling. In: Alasuutari P., Bickman L., Brannen J. (eds.) *The SAGE Handbook of Social Research Methods*. London, 2008. P. 11–27.
7. Riessman C. K. Narrative Analysis. In: *Narrative, Memory & Everyday Life*. University of Huddersfield, Huddersfield, 2005. P. 1–7.
8. Polletta, S. *It Was Like a Fever: Storytelling in Protest and Politics*. University of Chicago Press, 2006. 242 p.
9. Franzosi R. Narrative Analysis – Or Why (And How) Sociologists Should be Interested in Narrative. *Annual Review of Sociology*. 1998. Vol. 24. P. 517–554.
10. Baroni R. Introduction: The Many Ways of Dealing with Sequence in Contemporary Narratology. *Narrative Sequence in Contemporary Narratology*. Columbus, Ohio State University Press, 2016. P. 1–11.
11. Herman D. Cognitive Narratology. *The Living Handbook of Narratology*. Hamburg, 2013. URL <https://www-archiv.fdm.uni-hamburg.de/lhn/node/38.html>
12. Лещенко Г.В. Сучасна когнітивна наратологія: напрями і пріоритети досліджень. *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Серія: Філологічні науки*. 2017. № 12. С. 47–52.
13. Шурма С.Г. Поняття нарративної стратегії у публіцистичному дискурсі. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія»*. 2016. С. 205–208.
14. Ніколаєнко В.О. Наративні стратегії переказів сновидінь: інстанції фокалізації. *Вісник ХНУ імені В. Н. Каразіна. Серія: Іноземна філологія. Методика викладання іноземних мов*. 2020. С. 23–30.
15. Filimowicz M. Rhetoric & Normalization. *Narrative and New Media*. 2023. URL: <https://medium.com/narrative-and-new-media/rhetoric-normalization-cf568f4fbe17>
16. Somers M.R. The narrative constitution of identity: A relational and network approach. 1994. P. 605–649.

17. Transcript of J.D. Vance's Convention Speech. URL: <https://www.nytimes.com/2024/07/17/us/politics/read-the-transcript-of-jd-vances-convention-speech.html>
18. Transcript of Donald J. Trump's Convention Speech. URL: <https://www.nytimes.com/2024/07/19/us/politics/trump-rnc-speech-transcript.html>

References:

1. Dijk, T.A. (2009). Critical discourse studies: A sociocognitive approach. In R. Wodak and M. Michael (eds), *Methods of critical discourse analysis*, 2nd edn. London; Sage. P. 62–86.
2. Fulton, H., Murphet, J., Huisman, R., & Dunn, A. (2005). *Narrative and Media*. Cambridge University Press. 329 p.
3. Labov, W. (1972). The transformation of experience in narrative syntax. *Language in the inner city*. University of Pennsylvania Press, Philadelphia, PA. P. 354–397.
4. Iversen, S. (2014). Narratives in Rhetorical Discourse. *Handbook of Narratology*. Vol. 25. P. 575–587.
5. Crick, N. (2014). *Rhetorical Public Speaking*. Second Edition. Louisiana State University. 195 p.
6. Hyvärinen, M. (2008). Analyzing Narratives and Story-Telling. In: Alasuutari P., Bickman L., Brannen J. (eds.) *The SAGE Handbook of Social Research Methods*. London. P. 11–27.
7. Riessman, C. K. (2005) *Narrative Analysis*. In: *Narrative, Memory & Everyday Life*. University of Huddersfield, Huddersfield, P. 1–7.
8. Polletta, S. (2006). *It Was Like a Fever: Storytelling in Protest and Politics*. University of Chicago Press. 242 p.
9. Franzosi, R. (1998). Narrative Analysis – Or Why (And How) Sociologists Should be Interested in Narrative. *Annual Review of Sociology*. Vol. 24. P. 517–554.
10. Baroni, R. (2016). Introduction: The Many Ways of Dealing with Sequence in Contemporary Narratology *Narrative Sequence in Contemporary Narratology*. Columbus, Ohio State University Press. P. 1–11.
11. Herman, D. (2013). *Cognitive Narratology*. *The Living Handbook of Narratology*. URL: <https://www-archiv.fdm.uni-hamburg.de/lhn/node/38.html>
12. Leshchenko, H.V. (2017). Suchasna kohnityvna naratolohiia: napriamy i priorytety doslidzhen [Modern cognitive narratology: directions and priorities of research]. *Naukovi zapysky Berdianskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu*. Ser.: Filolohichni nauky. 2017. № 12. Ss. 47–52 [in Ukrainian].
13. Shurma S.H. Poniattia naratyvnoi stratehii u publitsystychnomu dyskursi [The Concept of Narrative Strategy in Publicistic Discourse]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu*. Seriiia «Filolohiia». 2016. Ss. 205–208 [in Ukrainian].
14. Nikolaienko V.O. Naratyvni stratehii perekaziv snovydin: instantsii fokalizatsii. [Narrative strategies of dream retellings: instances of focalization]. *Visnyk KhNU imeni V.N. Karazina*. Seriiia: Inozemna filolohiia. Metodyka vykladannia inozemnykh mov. 2020. Ss. 23–30 [in Ukrainian].
15. Filimowicz, M. (2023). *Rhetoric & Normalization*. *Narrative and New Media*. URL: <https://medium.com/narrative-and-new-media/rhetoric-normalization-cf568f4fbe17>
16. Somers, M.R. (1994). The narrative constitution of identity: A relational and network approach. P. 605–649.
17. Transcript of J.D. Vance's Convention Speech. URL: <https://www.nytimes.com/2024/07/17/us/politics/read-the-transcript-of-jd-vances-convention-speech.html>
18. Transcript of Donald J. Trump's Convention Speech. URL: <https://www.nytimes.com/2024/07/19/us/politics/trump-rnc-speech-transcript.html>